

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 321

ŘÍJEN 2023

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

A jsme po kolena v podzimním čase! Tedy ne že bychom se v parcích a zahradách v těchto dnech až tak utápěli ve vrstvách spadaneho listí, ale stromy se nám už probarvily naprosto dokonale. Zalesněné svahy se proměnily ve vzdouvající se zlaté moře bříz, topolů a habrů s oranžovými až červenými ostrovy a ostrůvky javorů, buků a dubů, celou scenerii dotváří během slunečných dní až kýčovitě modrá klenba nebe, v zamračeném čase zas ocelově šedá přidává větrem rozbouřenému panoramatu na dramatičnosti. Vyrázíte-li do přírody hned zrána, okouzlí vás závěsy drobných korálků, které na osnovu pavoučích sítí navlékl ranní opar; na své si přijdou i vaše čichové buňky, jakmile nasajete těžkou vůni rašících hub a tlejícího listí a pokud se v lesní tišinu nehrnete s kadencí valícího se stáda bizonů, dotvoří vám celé umělecké dílo neutuchající koncert červenek, sýkorek a dalších opeřených obyvatel lesa.

Nedostává-li se vám kvůli škole času vyrazit do přírody přes týden a víkendy jste obvykle nuceni věnovat rodinným návštěvám, máte o důvod víc těšit se na první listopadový víkend, který strávíme na srubu na Kopretinové louce nedaleko Tatenice. Místo je to opravdu pěkné! Zasedneme zde společně již k našemu 122. kmenovému sněmu, a tak zkuste ve volném čase ještě pohledat ve vašich Sviticích, zda se stihnete úspěšně popasovat s podmínkami nějakého toho dosud nezískaného orlího pera! Možná na vás tak už o nadcházejícím víkendu čeká další zvednutá větvíčka na vaší cestě na Horu, tedy nová hodnost či šlechtický titul?

Ale dosti nahlížení do budoucnosti, pojďme se také ohlédnout v běhu času zpět. Následující stránky pro vás shrnují říjnové akce – celokmenové Osadníky z Katanu nebo roverskou víkendovku s názvem Stínadla. Jejich mladší kamarádi ze zvolských Sov zase v rámci své rodovky vyrazili do Bradavic! Nevěříte? Stačí otočit pár stránek! S měsíční pauzou vám Kůra přináší i obvyklý report o dění v příbramských končinách – Mohawkové se s novým kmenovým rokem opět rozrostli a vydrží-li nováčkům počáteční nadšení, není třeba se o budoucnost našeho spřáteleného kmene nikterak obávat!

Za celou redakci vám přeju při čtení tohoto čísla mnoho zábavy a necht' na jeho stránkách naleznete také nějakou tu inspiraci a poučení.

Ša. TAWASUTA

OSADNÍCI Z KATANU

7. ŘÍJNA 2023

Skoro celodenní akce na téma deskové hry Osadníků z Katanu proběhla v sobotu 7.10. 2023 na louce „Pod Amerikou“, kousek od zábřežského pískáče.

Sešla se nás asi polovina kmene, zastoupeny byly hlavně rody mladších.

A teď už k průběhu samotné hry:

Tři týmy si postavili osm staveb, které museli potom vylepšovat za suroviny, které natěžili v hracím poli. Těžila se zrovna ta surovina, jejíž číslo padlo na kostkách. Ale pozor! Kde je majetek, tam jsou i nějakí zloději, a stejně to-

mu bylo i ve hře. Když některý tým získal zloděje na své pole, tak z něho nemohl těžit, dokud nebyl přesunut. Úkolem bylo mít na konci hry postaveno všech osm druhů staveb (latrína → stan → chata → dům → panelák → vila → zámek → mrakodrap). Nejdříve se to povedlo růžovému týmu pod vedením Vrabčáka.

Během hraní samozřejmě nechyběla přestávka na oběd, který si osadníci přinesli s sebou. Po sečtení všech vytěžených surovin a postavených staveb jsme se dali k odchodu a před třetí hodinou jsme se vrátili zpět k červenému kostelu u parku, kde jsme se rozloučili kmenovým pokřikem.

Sg. Čivava

STÍNADLA

13.-15. ŘÍJNA 2023

Sešli jsme se na nádraží v Zábřezě ve složení Čivava, Vrabčák, Richard, IQ, Korálka, Liška, Oheň, Padák, Morče a Sedmikáska a jeli jsme vlakem společně s Žábami do Lipové-Lázně, odtud do Velké Kraše, a nakonec autobusem do Vidnavy. Čivava nás kvůli Velké noční hře ve vlaku rozdělila na Vonty a Druhostraníky. Ve Velké Kraši jsme dali EHAWIN a Dredy vědět, že jsme dojeli, a pak jsme šli s davem

a došli jsme do tělocvičny, kde jsme později spali. Vybalili jsme se a po úvodní scénce jsme šli na program. Na výběr bylo buď sledování seriálu Rychlé šípy, únikovka anebo Drsné hry. No samozřejmě že jsme šli na Drsné hry a někteří z nás byli tak odvážní, že se ani nepřevlékli z kostýmů, a to se nám trochu vymstilo... No a já jsem si zvládla prokousnout ret, takže jsem se účastnila tak čtvrtiny programu... Kolem cca 9. hodiny jsme se vyčerpaní (až na Vlčata 😊) a utahaní odebrali zpět do tělocvičny a někteří se šli koupat do řeky, někteří hráli na kytaru a jiní šli spinkat.

Druhý den ráno byla snídaně docela brzy a po ní jsme se převlékli do kostýmů a šli ke kostelu, kde jsme viděli další scénku, a byl nám vysvětlen program. Po skupinách Vontové a Druhostraníci jsme dostali mapu, na kterých byla zakreslená místa, kam musel jít určitý počet lidí z té skupiny + nějaký vedoucí, abychom vyzvedli dílek ke skládačce. Od nás šly na jedno místo neplánovaně dvě skupinky, tak jsme aspoň cestou zpět do Vidnavy pokecali... Na náměstí akorát vylézala z autobusu Dredy, takže jsme rovnou šli na oběd a v tělocvičně jsme pak potkali i EHAWIN. Celkem nás některé bolely nohy, tak jsme v odpoledním klidu s holkama odpočívaly; ale klukům to bylo asi jedno, protože hráli něco na styl volejbalu a házené, takže nebylo žádným překvapením, když na nás občas přiletěl míč (speciálně Korálce na hlavu). Po odpoledním klidu jsme se opět rozdělili na Vonty a Druhostraníky a z dílků skládačky jsme poskládali

osmisměrku, kterou jsme pak vyluštili a tajenkou byl vzkaz pro Velkého Vonta a Starostu druhé strany ohledně Vontské kroniky. Pak začla volba Starosty druhé strany a Velkého Vonta, která spočívala v tom, že jsme chodili po Vidnavě po stanovištích a za různé úkoly jsme sbírali body. Např. za správné doplnění i a y, poznání úryvků z filmů podle poslechu nebo za rozluštění šifry. Jenže do toho začalo pršet. Ti nejdovážnější běhali i v tom největším lijáku a někteří to prostě ukončili dřív a šli se schovat. V tělocvičně se pak sečetly body a ten kdo měl z Vontů nejvíc, se stal Velkým Vontem, a kdo z Druhostraníků, se stal Starostou

Druhé strany. Od nás Druhostraníků to teda byla Starostka. Následovala večere a po ní už pomalinku začínala příprava na Velkou hru, takže převlékání do kostýmů, vázání gum a šátků okolo pasu (abysme se poznali) a vysvětlování pravidel. Po šesté jsme se přesunuli před tělocvičnu, kde jsme na sebe Vontové vs. Druhostraníci hulákali a pak šly obě skupiny na

své základny. Ta naše byla před zámekem. Dostali jsme životy, náš roztleskávač Jindra nás namotivoval a vyrazili jsme takzvaně do boje 😊. Bylo několik způsobů, jak získat body. Po Vidnavě byla např. 3 stanoviště, která vždy obsadila jedna ze skupin, a její členové na nich plnili úkoly (otázky ohledně Rychlých šípů nebo vyndávání ježka z klece). Pak jsme taky brali té druhé skupině životy tím, že jsme vždy nepříteli vzali šátek zpoza pasu. Za 5 těchto životů jsme pak na základně dostali úkol, většinou ohledně místa, které se nacházelo na území nepřátel. No a taky jsme chytali Široka samozřejmě. Běhali jsme různě po Vidnavě a musím říct, že i přesto, že mi to vůbec nešlo, neskutečně mě to bavilo 😊. Běhali jsme do 21:15 a pak jsme šli chrnět.

V neděli po snídani jsme se pobalili, kdo chtěl, skočil si do obchodu, a proběhla poslední scénka spojená s vyhlášením Velké hry. Bylo to prý těsně, ale díky Vontské kronice vyhráli Vontové. Měli jsme celkem hodně času do odjezdu autobusu, ale šli jsme čekat na náměstí a pak vyrazili opět na cestu. Posledním vlakem do Zábřeha byla cesta nejtípnější. Na úložný prostor v kupěčku nad sedačkama se vešla tak půlka batohů, takže některé byly na zemi, na nich byly nohy některých z nás a pak opět batohy. Naštěstí jsme vystoupili a po pokřiku jsme se rozjeli domů.

Sg. Sedmíkráska

STOUPÁNÍ NA HORU

Jedno moudré české přísloví praví „Kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem.“ Ovládnutí jiných jazyků nám zkrátka otevírá další dveře, a to jak v pracovním, tak v osobním životě. Až budete jednou hledat zaměstnání nebo brigádu, zjistíte, že znalost cizí řeči vám dost podstatně rozšiřuje možnosti výběru, budete-li si umět v cizině popovídat s domorodci nebo si říci o radu, budete si připadat jistější a samostatnější a potkáte-li někdy na ulici zoufalého cizince marně dolujícího z kolemjdoucích potřebné informace, vaše schopnost vyřešit jeho problém mu bude zářícím majákem na potemnělém moři. No a taky se vám naskytne příležitost ku získání dalšího OP 😊 Ale nebojte se, v tomto případě se nějaké to slovíčko, které ještě neznáte, dá snadno dohledat v papírovém nebo elektronickém slovníku. Ano, práce se slovníkem jest povolena, ale všeho s mírou! Rozhodně nezneužívejte elektronické překladače k překladu celých vět! I tentokrát bez výhrad platí, že orlí pera plníte hlavně kvůli sobě a pro svůj vlastní rozvoj. Tak se nebojte a s chutí do toho!

2B2 Překlad

VELKÁ LÓŽE:

Přelož správně text o rozsahu 500 slov, tj. 2 stran³⁹⁾ (na úrovni minimálně pokročilého začátečníka). Text nesmí být z učebnice a musí jej schválit odborník¹⁹⁾:

- a) z cizího jazyka do češtiny;*
- b) z jiného cizího jazyka než v bodě a) do češtiny;*
- c) z češtiny do cizího jazyka.*

1 podmínka

2 podmínky

ČIN

VELKÝ ČIN

MALÁ LÓŽE:

Přelož správně text o 200 slovech. Text nesmí být z učebnice a musí jej schválit odborník, který posoudí přiměřenost vzhledem k věku. (Slovník je povolen.)

Práci se slovníkem vás jistě učit nemusíme, k zisku tohoto orlího pera stačí jen odhodlání, víra ve vlastní schopnosti a trocha té trpělivosti. A potřebujete-li do začátku i motivaci, tak vám zde předkládáme výsledek snažení Sedmikrásky, která se s touto výzvou úspěšně popasovala. Ostatně posuďte sami....

ORIGINAL:

The New England Colonies and the Native Americans

While Native Americans and English settlers in the New England territories first attempted a mutual relationship based on trade and a shared dedication to spirituality, soon disease and other conflicts led to a deteriorated relationship and, eventually, the First Indian War.

IMAGE

Hudson Trading with Native Americans

Native American locals and English colonists had a complicated history in America that involved conflict as well as trade. They traded goods and ideas. Here, English explorer Henry Hudson and his crew trade with Indians on the shore.

ENGRAVING FROM THE UNITED STATES LIBRARY OF CONGRESS

One of America's earliest and most enduring legends is the story of Thanksgiving: that Pilgrims who had migrated to the new Plymouth Colony from England sat down with the local Wampanoag Indians to celebrate the first successful harvest in 1621. It makes for a great story—cultures coming together and sharing the bounty of the land that would eventually become America. However, the reality of interactions between colonists and the local Native American peoples is a far more complex story of trade, cooperation, and intense conflict as the two societies merged into America.

Finding Common Ground

In the 1600s, when the first English settlers began to arrive in New England, there were about 60,000 Native Americans living in what would later become the New England colonies (Plymouth, Massachusetts Bay, New Hampshire, Connecticut, New Haven, and Rhode Island). In the first English colonies in the Northeast (as well as in Virginia), there were initial conflicts and concerns over the threat

colonists posed to the Native Americans' long-established territory. Still, colonists were able to build thriving colonies with the help of locals.

Trade was one of the first bridges between New England colonists and local Native American populations. For the colonists, it was about building the infrastructure and relationships they would need to stay and thrive in the New World. For the Native Americans, it was often about building potential alliances. After only five years, the Plymouth Colony was no longer financially dependent on England due to the roots and local economy it had built alongside the native Massachusetts peoples.

Both sides benefited from the trade and bartering system established by the native peoples and the colonists. The Native Americans provided skins, hides, food, knowledge, and other crucial materials and supplies, while the settlers traded beads and other types of currency (also known as "wampum") in exchange for these goods.

Ideas were traded alongside physical goods, with wampum sometimes carrying religious significance as well. The first Bible printed in the New World was actually a translation into the language of the Native American people of the Algonquin, suggesting that the dialogues between the colonists and Native Americans were not just political or practical in nature, but also spiritual.

The primary religion of the New England colonies was the strict Puritan Christianity originally brought to the Massachusetts Bay colony by ships like the Mayflower, but as the colonies grew and changed, some of the colonists began to move away from that base. So too did views on the Native Americans who shared their land. A famous example of this is Roger Williams, whose rebellion against the religious powers-that-be led him to create the colony of Rhode Island. Williams held the unorthodox view that the colonists had no right to occupy land without purchasing it from the Native American peoples living there.

Over time, however, relations between the now-established colonies and the local peoples deteriorated. Some of the problems were unintentionally introduced by the colonists, like smallpox and other diseases that the English settlers had unwittingly brought over on their ships. Although the colonists suffered diseases of their own early on, they were largely immune to the microbes they brought over to the New World. The local Native American

populations, however, had no such immunity to diseases like smallpox, tuberculosis, measles, cholera, and the bubonic plague.

Some colonial leaders, such as the Puritan minister Increase Mather, believed that the illness and decimation of the New England Native Americans was an act of God to support the colonists' right to the land: "[A]bout this time [1631] the Indians began to be quarrelsome touching the Bounds of the Land which they had sold to the English, but God ended the Controversy by sending the Smallpox amongst the Indians." Some colonial governments used the devastation as a way to convert the natives to Christianity, making them into "praying Indians" and moving them to "praying towns," or reservations.

ZDROJ:

<https://education.nationalgeographic.org/resource/new-england-colonies-and-native-americans>

PŘEKLAD:

NOVOANGLICKÉ KOLONIE A DOMORODÍ AMERIČANÉ

Když se poprvé domorodí Američané a angličtí osadníci v novoanglických územích pokusili o vzájemný vztah založený na obchodu a sdílení zasvěcení do víry, nemoci a další konflikty brzy vedly ke zhoršení vztahu, a nakonec k První indiánské válce.

OBRÁZEK

Hudson obchoduje s domorodými Američany

Místní domorodí Američané a angličtí kolonisté mají komplikovanou historii v Americe, která obsahuje konflikty stejně jako obchodování. Obchodovali se zbožím a myšlenkami. Zde, americký cestovatel Henry Hudson a jeho posádka obchodují s Indiány na břehu.

RYTINA Z KNIHOVNY KONGRESU SPOJENÝCH STÁTŮ

Jedna z amerických nejstarších a stále trvajících legend je příběh o Díkuvzdání: Poutníci, kteří se stěhovali do nové kolonie Plymouth z Anglie si sedli s místními Wampanoažskými Indiány, aby oslavili první úspěšnou sklizeň roku 1621. Dalo to vzniknout skvělému příběhu-kultury se scházejí a dělí se o dary země, která se nakonec stala Amerikou. Nicméně, skutečné ovlivňování mezi kolonisty a zdejšími domorodými Američany je daleko složitější příběh o obchodování, spolupráci a prudkých konfliktech; jak dvě společnosti splynuly v Ameriku.

HLEDÁNÍ SPOLEČNÉ CESTY

Když v 17. století první angličtí osidlovatelé začali přijíždět do Nové Anglie, okolo 60 000 domorodých Američanů žilo v místech, která se později stala novoanglickými koloniemi (Plymouth, Massachusettská zátoka, New Hampshire, Connecticut, New Haven a Rhódský ostrov). V prvních anglických koloniích na jihovýchodě (stejně jako ve Virginii), šlo o počáteční konflikty týkající se souvislosti s postojem kolonistů k domorodými Američany pevně stanovenému území. I přesto byli kolonisté schopni budovat úspěšné kolonie pomocí místních.

Obchod byl jedním z prvních spojení mezi Novoanglickými kolonisty a místním domorodým obyvatelstvem. Pro kolonisty to bylo o budování infrastruktury a vztahů, které potřebovali proto, aby mohli v Novém světě zůstat a rozkvétat. Pro domorodé Američany to často bylo o budování mocných spojenectví. Po pěti letech už Plymouthská kolonie nebyla finančně závislá na Anglii díky kořenům a místní ekonomice, která byla vybudována vedle domorodých Massachusettců.

Obě strany čerpaly z obchodu a systému výměnného obchodu platného mezi domorodci kolonisty. Domorodí Američané nabízeli kůže, úkryty, jídlo, znalosti a další nezbytné materiály a zásoby; a kolonisté později používali za výměnu tohoto zboží korálky a další typy měny (také známé jako „wampum“).

Obchodovalo se hlavně s fyzickým zbožím, ale také s názory/myšlenkami - wampumy někdy nesly i náboženský význam. První Bible vytištěná v Novém světě byla dokonce přeložena do jazyka domorodých Američanů – Algonkin, a překlad naznačil rozhovor mezi kolonisty a domorodými Američany, který nebyl jen politického rázu nebo ohledně věcí praktických, ale taky se začínali bavit o duchovních záležitostech kolonialistů.

Hlavním náboženstvím Novoanglických kolonií bylo přísné Puritánské křesťanství, které bylo původně přivezeno do Kolonie Massachusettské zátoky

lodmi jako Mayflower, ale jak kolonie rostly a měnily se, někteří kolonisté se začali od tohoto základu vzdalovat. I od názoru na domorodé Američany, se kterými zemi sdíleli. Proslulým příkladem tohoto byl Roger Williams, jehož vzpoura proti náboženským vyšším úředním místům ho přivedla k založení kolonie Rhode Island. Williams držel neortodoxní pohled na to, že kolonisté na okupování země bez toho, aniž by ji od zde žijících domorodých Američanů odkoupili, neměli právo.

Časem se nicméně vztahy mezi nově ustanovenými koloniemi a místními lidmi zhoršily. Některé problémy byly do Ameriky neúmyslně zavlečeny kolonisty, jako například neštovice a další nemoci, jež angličtí kolonisté nevědomky přivezli na svých lodích. Ačkoli kolonisté snášeli nemoci bez velké pomoci, byli převážně imunní na mikroby, které do Nového světa přivezli. Místní domorodé americké obyvatelstvo ale nemělo takovou imunitu na nemoci jako neštovice, tuberkulózu, spalničky, cholera a mor.

Někteří vůdci kolonií jako například puritánský ministr Increase Mather věřili, že nemoci a ničení novoanglických domorodých Američanů byl zásah od Boha, aby podpořil právo kolonistů na toto území. “V tomto čase (rok 1631) začali Indiáni být hašteřiví ohledně hranic země, kterou prodali Anglii, ale Bůh ukončil spor tím, že mezi Indiány poslal neštovice.” Některé vlády kolonií použily ničení jako cestu k tomu, aby se domorodci obrátili ke Křesťanství a předělali domorodce na “modlíci se Indiány“ a přestěhovali je do “modlicích měst“ či rezervací.

Tak co, vážení spolubojovníci, ještě se obáváte, že by toto orlí pero bylo nad vaše síly? Věřím, že ne! Jak vidíte, kde je vůle, je i cesta. Výsledek jistě nemusí být dokonalý jak od překladatele díla Shakespearova, jde o zjevné pochopení psaného textu a jeho srozumitelný převod do našeho mateřského jazyka. S chutí do toho!

Ša. TAWASUTA, Sg. Sedmikráska

SKAUTSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ

V minulém čísle Březové kůry jste si mohli všimnout článku na stejné téma – skautské vzdělávání. Byl to však spíše teoretičtější úvod, vysvětlení „jak to chodí“. Pokud byste během čtení dnešního (spíše) rozhovoru narazili na nějaké pojmy, kterým nerozumíte, pravděpodobně je naleznete právě v minulé Březovce.

Prvními zpovídánými byla Sedmikráska, která byla rádkyní Káňat a nyní se podílí na přípravě programu družiny Horský lev, a taky Morče, rádce Medvěďů. Oba byli na rádcovském kurzu v minulém školním roce, Sedmikráska na

víkendovém a Morče na kurzu i s letním během. Každý má trochu jinou zkušenost, a tak to je správně. Věřím, že si oba odnesli, co potřebovali.

A já tímto moc děkuji oběma, Morčeti i Sedmikrásce za upřímné odpovědi a vůbec sdílení. No a teď už příjemné počtení!

Kde jsi byl(a) na rádcáku?

S: *Byla jsem na RK Neboj; byli tam lidi ve věku 12-16 let v podstatě z celé republiky; z Prahy, Brna, Nového Jičína, Prostějova a my ze Zábřeha. Setkání byla 3 a proběhla pokaždé na jiném místě. Jednou v České, pak v Bystřici nad Pernštejnem, a nakonec v Kuřimi.*

M: *Rádcák, kterej jsem já absolvoval, byly Šráky. Na prvním víkendu jsme byli v Sobotíně na faře. Druhej potom byl v Mikulovicích, kde jsme byli na Muně. A letní běh byl na Kopretinové louce u Tatenice (foto vpravo).*

Bylo tam spousta lidí z jiných středisek, nejvíc tam byl Šumperk a Ruda. Ale taky z Jeseníků a Štítů.

Jací byli vedoucí?

S: *Vedoucí byli moc milí, každý z nich byl jiný a tvořili moc fajn příjemný a sympatický tým. Někteří byli introvertnější, jiní rozesmátí a někteří doslova šílení 😊. Některé se poslouchalo lépe, od některých si moc nepamatuji-záleželo také na tom, jaké téma s námi probírali. Každý z nich*

byl jinak starý, fungoval v jiném oddíle a někteří na RK Neboj dělali instruktory poprvé, jiní třeba potřetí. Většina z nich byla zkušenými vedoucími fungujícími v oddíle a středisku, někteří rádcovali svým družinkám ve svých oddílech.

M: *Co se mi na vedoucích líbilo nejvíc, bylo, že byli mladí, takže jsem se cítil, že nám rozumí. Zároveň si ale dokázali sjednat autoritu, aniž by se museli snažit. Informace předávali jasně, stručně a srozumitelně. Většina z nich taky byla ze šumperského oddílu.*

A co účastníci, poznali jste se víc, udržujete kontakt?

S: *Jelikož úplně nejsem typ člověka, který by hned za někým přišel a začal se s ním normálně bez zábran bavit, tak se nedá říct, že bych si tam vložene našla kamarády. Každý z nás měl jinou povahu a každý z nás bere to skautování jinak a dělá to z jiného důvodu. Řekla bych asi, že jsem ostatní poznala tak, jak moc bylo potřeba. Samozřejmě jsme si vyměnili kontakty, ale já si třeba s nikým nepíšu.*

M: *S ostatními se pořád bavíme, uspořádali jsme pár akcí spolu, třeba jsme jeli na Obrok piknik v Brně, kde jsme byli dva dny, a potom jsme byli i na zábřežském jarmarku a přespávali jsme na naší klubovně.*

Pamatuješ si, co byla pro tebe nejpřevratnější informace/uvědomění?

S: Pamatuju si, že když jsem dělala ohnivecký kurz, tak nám TAWASUTA vykládal o Černém vlku (Ernestu Thompsonu Setonovi) a o tom, jak od něj Robert Baden Powell (zakladatel skautingu) v podstatě spoustu věcí převzal a dal jim akorát pevný řád a kázeň. Tenkrát jsem si říkala jo, jo, to je možné. Ted' už

to ale vnímám intenzivněji. Možná je to věkem, možná tím, že jsem prošla nějakým dalším vzděláváním a vychováváním v rámci kmene či oddílu. Na RK jsme ale dělali takovou aktivitu, kde jsme skládali 3 pilíře skautingu (papírové roličky) tak, aby držely, když se na ně dá papír. V naší skupince jsem pořád říkala, že tam URČITĚ bude příroda, zážitky, takže pro mě byl trochu šok, když jsem si vlastně asi po dvou letech od ohnivečáku připomněla, že skauting je o řádu a kázni, jelikož R. B. Powell byl voják z povolání...

M: Asi jediný, co mě napadá, je, že už jak jsem odcházel z tábořiště, tak mi to celý strašně chybělo.

Co byl nejsilnější zážitek z kurzu?

S: Asi ten zážitek z předchozí otázky (to bylo na 1. setkání). Od té doby jsem byla z RK trochu znechucená. A pak taky na posledním setkání.

Měli jsme takovou simulovanou výpravu, kdy jsme do 1 batohu zabalili věci pro 1 člověka na 3denní výpravu a pak jsme po skupinách, ve kterých jsme fungovali od začátku, vyráželi na cestu okolo Kuřimi po QR kódech a byl to takový gamebook (hra, ve které si sami utváříte její průběh). Po cestě, kdy jsme šli asi 2 hodiny sami v přírodě, na okraji města a na zřícenině, jsem se neskutečně nasmála a pocítila jsem takový ten hřejivý pocit u srdíčka kdy víte, že jste na správném místě, ve správný čas a se správnými lidmi a o nic se nestaráte. Cítíte takovou tu lehkost a dojetí.

M: Jednoznačně poslední oheň, celou noc jsme tam proseděli a povídali si, bylo to skvělé, ale zároveň už jsem věděl, že to končí.

Je něco, co ti na kurzu vyloženě nesedlo?

S: *No asi to, že nebylo moc praxe. Měli jsme akorát 1 úkol, který byl v podstatě takovou zkouškou. Měli jsme připravit schůzku s kvalitním programem, na které byl přítomný i vedoucí. Sice jsme měli před touto schůzkou sezení, kdy nám vedoucí řekla, jak a co; ale i když jsem se toho nejprve bála a obecně nemám moc ráda tyto zkoušky a testy, kdy jsem středem pozornosti a je to důležité; tak bych možná zpětně ocenila i něco víc z praxe.*

M: *Bylo tam pár účastníků a instruktorů, se kterejma jsem si nesedl, ale nebylo to nic strašného.*

Jak vnímáš samotné rádcovství po absolvování kurzu?

S: *Na RK jsem se nejvíc poučila asi v tom, že na kvalitní zábavný program je třeba čas, pozornost, a hlavně kus sebe. Nedá se ale říct, že bych to po RK nějak výrazně změnila, za což se malinko stydím... Nicméně je to fajn zkušenost, akorát*

je asi lepší víc si promyslet, co od RK čekáte a co doopravdy může nabízet.

M: *Určitě se mi po kurzu pohled na rádcování změnil a to hodně. Spoustu věcí jsem se naučil a zjistil. A taky jsem už spoustu z nich začal využívat. Nejvíc asi zpětnou vazbu, abych věděl, co mám zlepšit a tak.*

OSg. EHAWIN

PS: Jedním z úkolů, které dostal od vedoucích svého Rádcáků Morče, byl rozhovor s někým z vedení svého oddílu. Hádejte, koho si vybral? 😊 Modří už jistě vědí, ostatní se můžou dát podat a začíst se do písmenek na následující stránce....

ROZHOVOR S DREDY O JEJÍ FUNKCI V KMENI

Morče: Tak, má milá sestřičko, potřebuju se tě zeptat na pár otázek týkajících se tvé funkce v kmeni. Prvně je asi důležitý říct, že se staráš o účetnictví v oddíle, ale o co přesně?

Dredy: Dobře dobře. Přes rok se hlavně starám o věci, jako jsou členský poplatky, jestli je každej zaplatil a komu kdyžtak chybí. Taky se třeba starám o to, když někdo potřebuje zařídit nějaké věci třeba na schůzky. Když donesou účtenku, tak jim to proplatím.

Morče: A co třeba ohledně tábora?

Dredy: Jo, tam jde o zaplacení tábora. Taky třeba vypočítávání toho, kolik bude potřeba peněz, když se třeba na táboře jede na nějaký výlet, tak počítám, kolik tak budeme potřebovat. Ještě i dávám peníze WAKIŠAKOVI na zaplacení nákupů. A po táboře přichází celkový vyúčtování pro Junák, kdy jsem v kontaktu s oddílovou účetní a musím dát dohromady všechny příjmy a výdaje, co jsme měli a tak.

Morče: A je tam ještě něco?

Dredy: Ještě se průčítávají dotace, které dostáváme, například od Zvole a taky třeba od Junáku, kde je to tak zvaný "děťodný", což je počet dětí krát počet nocí na táboře a i dostáváme dotace na opravy klubovny a tak dále.

Morče: Ok, ok, já si myslím že dobrý, díky.

Va. Morče

Pozn. redakce: Čtenáře, které snad zarazila fotografie Dredy sedící na dlažbě v pofiderním oděvu před oprýskanou zdí kostela, dali si ji do kontextu s obsahem rozhovoru a propadli se do černých obav o společné finance, bychom chtěli uklidnit, že nic není tak horké, jak se to navaří. Obrázek pochází z vidnavských Stínadel a s probíraným tématem nesouvisí! 😊

PŘEČTENO JINDE....

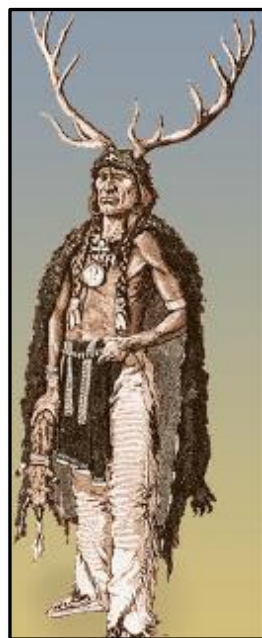
Krátký šamanský příběh

Bylo období velkého sucha. Rostliny usychaly na vyprahlé zemi, dobytek i lidé se trápili žízní. Kukuřice na poli postupně chřadla a hrozilo, že brzy nebude ani co jíst. A tak se indiáni rozhodli požádat svého šamana, aby přivolal déšť. Šaman se vymlouval, že takové věci neumí. Ale když sucho neustávalo a prosby jeho lidí byly stále naléhavější, rozhodl se, že to zkusí...

Zavřel se ve svém týpí a po tři dny meditoval, cvičil a vykonával všelijaké očistné praktiky. Čtvrtý den brzy ráno vyšel ven, sedl si na zem a čekal. Indiáni se kolem něj shromáždili a netrpělivě čekali s ním. Ale déšť nepřicházel, na obloze se neobjevil jediný mráček a slunce už zapadalo. Všichni zklamaně odešli, ale šaman trpělivě seděl dál.

Když se krajinou rozhostila tma, prudce se zvedl vítr. Na půdu dopadly první kapičky vody, v mžiku se spustil hustý déšť. Indiáni vybíhali ze svých týpí, tancovali a radovali se, provolávali slávu svému šamanovi. "Ty jsi tak mocný!" říkali mu, "Přivolal jsi mraky, vítr a spustil jsi déšť!"

"Já?" podivil se šaman. "Já nic nepřivolal, jsem člověk jako vy a člověk přece nemůže poroučet přírodě – větrům, mrakům ani dešťům. Já jsem se jen za ty tři dny dal do pořádku. A když jsem v pořádku já, pak i moje okolí by mělo být v pořádku."

Zdroj: woodcraft.cz, rubrika Zamýšleníčko (červen 2022), původní zdroj arienn.cz

Ob.: Medicine Elk, šaman Oglala Siouxů. Rytina dle Frederica Remingtona, okolo r. 1875

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Promarněná příležitost.... Jsou v životě lidském prchavé chvíle, kdy se téměř hmatatelně dotýkáte pomyslné nesmrtelnosti a nebetyčné slávy a je jen na vás, zda chytнете v takový moment svou šanci za pačesy. Jste-li navíc obklopeni těmi správnými spolupracovníky, je to jako mít ruku plnou marylášových trumfů - vítězství je na dosah! Avšak v jediném okamžiku se může vše sesypat jako pomyslný

domeček z karet.... Ale popořádku. Vypsaný casting na TV znělkou Olympijských her, které proběhnou příští rok v Paříži, nemohl Drozdíkovi coby věrnému předplatiteli *Sports Illustrated* uniknout. Přemluvit pánskou část Horského lva k účasti ve výběrovém řízení už byl trochu oříšek, nadupat do nich náročnou taneční choreografii pak pořádně tvrdý ořech, avšak houževnatost a píle slavily úspěch, zasláný scénář organizátory Her oslovil a francouzský TV štáb byl již na cestě do Zábřeha! Jako blesk z čistého nebe zapůsobila v tu chvíli zpráva od Padáka, že si popletl datum a za příslibený honorář se

již sluní na seychelských plážích. Jeden kruh minus! Pohotový manažer Drozdík ještě vyjednal alespoň focení kampaně pro automobilku Audi, avšak vtom prásk – další chybějící dílek do skládačky! Čmeláková sestřenice odletěla s jeho obručí na Hula Hoop Festival do Skotska!! Se třemi kruhy už můžete vypodobnit leda tak sněhuláka Olafa, ale kdy společnost Disney konečně přijde se slíbenou trojkou kresleného trháku Frozen, není známo ani takovému zákulisnímu šíbrovi, jako je Drozdík.

Rozpakům zbylých protagonistů a čirému zoufalství jejich manažera, které z fotografie pořízené našimi agenty přímo čiší, se tak opravdu nemůže nikdo z nás divit....zvláště když si uvědomíme hrozbu šestimístné pokuty na úhradu marně vynaložených nákladů francouzských filmařů. Nevíte někdo o nějaké dobře placené celoroční brigádě?

- ŠATAZPRAS -

DĚNÍ U MOHAWKŮ

JAK JSME ZAHÁJILI

Zvoleno nové náčelnictvo. Tábor zakončen a sbalen. Všechny věci uklizeny do klubovny nebo nového skladu. Je to pár týdnů, co skončilo 25. období kmene Mohawk a to další, šestadvacáté, je už za rohem.

První akcí nového roku je tradičně Zahajovačka. Její termín letos případně na úterý 5. září 2023. Nicméně už hodinu a půl před jejím začátkem se schází kmenová rada, aby se domluvila, v jakém formátu, dnech a časech budeme mít v letošním roce schůzky. Výsledkem jednání je, že se budeme scházet ve třech dnech – v úterý ti nejmenší a ve středu, respektive ve čtvrtek ti starší.

Vše je připraveno a v pět hodin můžeme začít. Schází se nás opravdu hodně – dětí (zkušených mohawských bojovníků i nováčků) je téměř čtyřicet! Zatímco se děti vzájemně seznamují a pod vedením Icy a Pídy hrají hry, rodičům jsou představeny změny a novinky týkající se našeho fungování.

První výprava určená všem včetně nováčků nás čeká třetí záříjový víkend. Zázemím nám po celý víkend byla už podruhé jihočeská chata Blatenka. Byla to možnost blíže poznat nováčky, kteří se zase mohli blíže dozvědět, jak fungujeme a co je naší náplní.

Kromě našeho vlastního programu jsme také (bez předchozí domluvy) potkali a poté zahráli pár her s oddílem vlčat z Prahy.

Další víkendová výprava proběhla od 6. do 8. října, kdy vyrazíme do nedalekého Milína. Ubytování jsme v tamním pivovaru, takže máme skvělou příležitost dozvědět se něco o tom, jak to v podobném podniku chodí (ochutnávali jsme samozřejmě jen očima...). Ze skautské tematiky jsme se věnovali orientaci v mapách a nechyběla ani večerní hra městem (respektive obcí).

Poslední větší akcí uplynulých dvou měsíců byla jednodenní výprava v sobotu 14. září. Jelikož předchozí víkendovka o týden dřív byla jen pro starší, tato akce to měla mladším alespoň částečně vynahradit. Původně jsme měli jet na průzkum našeho nového oddílového tábořiště, nicméně kvůli špatné předpovědi (déšť, a hlavně velký vítr) jsme zůstali v Příbrami. I tak jsme si ale užili zajímavý den –

prošli jsme nejedno městské zákoutí, užili si vyhlídku na Příbram a přilehlé atrakce a poté se vypravili do klubovny. Na ohni jsme si upekli buřty a odpoledne bylo věnováno pár hrám nebo vyrábění z kaštanů.

V listopadu nás čeká výprava na nám již dobře známou Kubrychtovu boudu a v prosinci to bude nejprve víkendovka a pak oddílová nadílka a nově také předvánoční výprava s rodiči. I na report z těchto akcí se určitě můžete těšit.

Imnu, kmen Mohawk (s přispěním Samotáře, Pídy a Špigy)

HRSTKA VTIPŮ

....to nejlepší, co černý humor nabízí XV.

Přijde trpaslík do knihovny a ptá se: „Máte něco o diskriminaci trpaslíků?“ „Ano máme, támhle v regálu úplně nahoře...“

„Miláčku, proč jsi tu dětskou postel udělal tak vysokou?“ „Když náhodou dítě vypadne, líp to uslyšíme.“

„Haló, to je blázinec?“ „Ano, co si přejete?“ „Můžete mi říct, jestli je na pokoji číslo 11 nějaký pacient?“ „Ne, nikdo tam není.“ „Tak děkuji, to se mi asi opravdu podařilo utéct!“

Během návštěvy v blázinci se ptá návštěvník ředitele, podle jakých kritérií bude rozhodnuto, zda někdo bude zavřen, nebo ne? Ředitel vysvětluje: „No, my napustíme vanu vodou, dáme kandidátovi lžičku, hrnek a kýbl a poprosíme ho, aby vanu vyprázdnil.“ Návštěvník povídá: „Aha, rozumím, normální člověk si vezme kýbl, aby to šlo rychleji, že?“ Ředitel: „Ne, normální člověk vytáhne špunt! Chcete pokoj s balkonem, nebo bez?“

Psychiatr vyšetřuje pacienta a klade mu různé záluďné otázky: „Co by se stalo, kdybych vám uřízl jedno ucho?“ „Neslyšel bych.“ „A co by se stalo, kdybych vám uřízl druhé ucho?“ „Neviděl bych.“ „Jak to?“ podívá se psychiatr. „Spadly by mi brejle.“

Jde blázen po ulici a táhne za sebou na vodítku cihlu. Vidí ho polda a říká si: „Udělám si z něj legraci.“ Přijde k němu a povídá: „Jé vy máte ale hezkého psa.“ Blázen mu odpoví: „Jste normální, vždyť je to cihla!“ Naštvaný polda odchází. Blázen se otočí na cihlu a říká: „To jsme ho ale vypekli vid' Alíku“

„Už musím letět!“ řekl pyrotechnik a přestříhl červený drát.

Přijde hluchý na koncert a povídá: „Tak tady něco nehraje!“

JAVOROVÁ NAŽKA ŘÍJEN 2023

Bodování klanu Horského lva

1.-2. místo	Sg. Vrabčák	125 bodů	100% docházka
1.-2. místo	Sg. Sedmikráska	125 bodů	
3. místo	Sg. Leon	115 bodů	100% docházka
4. místo	boj. Padák	91 bodů	
5. místo	Ra. IQ	90 bodů	
6. místo	Ra. Bety	75 bodů	
7. místo	boj. Čmelák	74 bodů	
8.-9. místo	Sg. Liška	72 bodů	
8.-9. místo	Ra. Oheň	72 bodů	
10. místo	Ra. Korálka	60 bodů	

Bodování bojovníků

1. místo	Ra. Beruška	117 bodů	Sovy	100% docházka
2. místo	boj. Sýkorka	115 bodů	Sovy	100% docházka
3. místo	boj. Veverka	112 bodů	Sovy	100% docházka
4. místo	boj. Uhlík	109 bodů	Medvědi	100% docházka
5. místo	boj. Kachnička	108 bodů	Medvědi	100% docházka
6. místo	boj. Sýček	105 bodů	Sovy	100% docházka
7. místo	boj. Tkanička	99 bodů	Medvědi	
8. místo	boj. Lepík	96 bodů	Koníci	
9.-10. místo	Ra. Mrkvička	90 bodů	Sovy	
9.-10. místo	boj. Drozdík	90 bodů	Medvědi	
11. místo	Ra. Větvička	89 bodů	Sovy	
12. místo	boj. Beran	85 bodů	Sovy	
13. místo	boj. Motýlek	77 bodů	Koníci	
14. místo	boj. Očko	50 bodů	Sovy	

Hledači cesty

1. místo	hledač Brepta	109 bodů	Koníci	100% docházka
2. místo	hledač Chechta	104 bodů	Koníci	100% docházka
3. místo	hledač Zoubek	103 bodů	Koníci	100% docházka
4. místo	hledač Kometa	102 bodů	Koníci	100% docházka
5. místo	hledač Skřítek	100 bodů	Koníci	100% docházka
6. místo	hledač Editka	92 bodů	Koníci	100% docházka
7. místo	hledač Ještěrka	90 bodů	Koníci	100% docházka
8. místo	hledač Mág	77 bodů	Medvědi	
9. místo	hledač Rybička	73 bodů	Koníci	

JAVOROVÝ LIST ŘÍJEN 2023

1. místo	Medvědi	96,5	bodů
2. místo	Sovy	95	bodů
3. místo	Koníci	94,5	bodů

OBSAH 321. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Ša. TAWASUTA)	str. 2
Osadníci z Katanu (Sg. Čivava)	str. 3
Stínadla (Sg. Sedmikráska)	str. 4-5
Stoupání na horu (Ša. TAWASUTA, Sg. Sedmikráska)	str. 6-11
Skautské vzdělávání (OSg. EHAWIN)	str. 12-15
Rozhovor s Dredy o její funkci v kmeni (Va. Morče)	str. 16
Přečteno jinde.... (Ša. TAWASUTA)	str. 17
ŠaTaZpraS vyčenichal.... (Ša. TAWASUTA)	str. 18
Děni u Mohawků (Imnu)	str. 19-20
Hrstka vtipů (Va. Morče)	str. 21
Javorová nažka / Javorový list říjen 2023 (Sg. Čivava)	str. 22-23

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel.: 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelnice kmene:

EHAWIN, mail: edita.riff@seznam.cz, tel.: 602 579 627

Degandawida:

Čivava, mail: anicka.odlozilova@email.cz, tel.: 606 554 135

Podnáčelnice:

Dredy, mail: mi.veiser@gmail.com, tel.: 722 924 970

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:00-18:00 (Medvědi, 9-14 let) a pátek v 16:30-18:00 (Horský lev, 14-16 let) na klubovně na adrese Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) ve středu v 16:00-18:00 (Sovy – cca 5.-7. třída) a v 17:00-19:00 (Koníci – cca 1.-4. třída). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo nás kontaktujte (tel./email)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 1.11.2023.